

УКРАЇНСЬКА ФАНТАСТИКА

Дмитро Кузьменко

ВЕНІЛЬ

Роман

НК **Богдан**

Серію «Українська фантастика»
засновано 2011 року

Аеніль дель Уберті — 12-річна донька послів королівства Ерлі, яка навчається в Академії чарів на відділенні алхімії. Замок Академії, що має давню історію, сповнений багатьох таємниць і прихованих небезпек, які не завжди можуть подолати навіть викладачі — найталановитіші чарівники, чародії, алхіміки, цілителі та книжники.

У школі свої традиції, звичаї і правила, не всі з яких відомі стороннім. Тиха, сором'язлива і невміла у чарах Аеніль стикається з небезпечними істотами, забороненими чарівницькими експериментами, таємними спілками учнів і викладачів, смертельними чарами, плетивом змов і підступів, расовою та становою нерівністю.

Чи зможе вона усупереч усьому гарно вчитися, знайти друзів, пережити кпини однокласників, вберегти свою сестричку Іно?

Охороняється законом про авторське право.

Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді без дозволу автора та видавництва.

ISBN 978-966-10-2311-5 (серія)
ISBN 978-966-10-2002-2

© Кузьменко Д., 2012
© Видавництво
«Навчальна книга – Богдан»,
майнові права, 2012

*Присвячую
Софії*

ЗАВІСА ТІНЕЙ

Молода жінка у викладацькій мантії квапилася тьмяним коридором підземелля Академії, яке було ледь освітлене кіптявим полум'ям смолоскипів. Грубий килим на підлозі приглушував кроки, однак вона щохвилини озиралася назад та поглядала у бічні проходи. Вочевидь не хотіла, аби її помітили. Обличчя сховане за каптуром, і лише зрідка спалахи вогню вихоплювали його з темряви. Вона мала біляве волосся й різкі, зовсім прості риси, але рухи й незворушний вираз очей виказували її благородне походження.

Підземелля цілковито безлюдні в такий пізній час. Жінка швидко збігла сходами ще глибше й зупинилася перед невеликими, однак важкими дверима. Знову озирнулася і, як тінь, прослизнула усередину кімнати.

У центрі невеликого приміщення були розташовані колом вісім постаментів зі смолоскипами. Вони

горіли зеленим полум'ям, що відкидало химерні відблиски на гранітні стіни із висіченими там орнаментами: сцени полювання, військові паради — важко сказати, яке це мало відношення до Академії.

Жінка зайшла у центр кола, й факели відразу стали яскравішими. Вона простягла руки в різні боки, і її долоні опинилися над вогнем. Здавалося, що зелене полум'я проходить крізь них. Викладачка виглядала спокійною — для неї це звичний ритуал.

Полум'я спалахнуло яскравіше, й на обличчі жінки з'явилося занепокоєння. Вона тривожно глянула на свої руки. Долоні затремтіли, однак жінка продовжувала тримати їх над факелами.

Підлога всередині кола стала напівпрозорою й невдовзі зникла. На її місці була бездонна темінь. Залишився лише маленький виступ, на якому ледь помістилися ноги жінки. Одночасно в стіні кімнати з'явилися двері.

Викладачка швидко прибрала руки зі смолоскипів і обережно переступила із центру кола за його межі. Якийсь час вона стояла, здивовано розглядаючи свої почервонілі долоні, що продовжували тремтіти. Ще трохи і шкіра б обгоріла. Вона підійшла до дверей і щось промовила. Ті відчинилися, й жінка зайшла досередини.

Грубі кам'яні стіни кімнати ховалися за червоними гардинами. Вікон не було, як і всюди у підвалах, але світло могло проникати крізь тонкі канали у стінах, що підіймалися вгору. Вже занадто пізно, щоб звідти

крила очі. Побачивши Еліну, злякано відсахнулася і закрила обличчя руками.

Еліна, що миттю набрала ворожого виразу обличчя, не змогла втримати усмішку.

— Не бійся, вже все скінчилося. — Вона спробувала надати своєму голосу суворого і прохолодного тону, але в неї не вийшло. Через знесиленість, Еліна промовила це слабко і хрипко. — Ти програла.

Аеніль сіла. Вона дивилася на Еліну вороже. Проте цівочка крові на обличчі одnogрупниці стурбувала Аеніль. Хоч вона сама й втратила свідомість, але відбулася лише сильними синцями.

— У тебе кров.

Еліна торкнулася скроні рукою.

— Так... Дивна перемога... — Вона спробувала встати, але не втрималася, втратила рівновагу і впала.

Аеніль скочила на ноги і підбігла, щоб допомогти суперниці піднятися. Хоч і сама почувалася недобре, але не настільки, як Еліна. Дівчині довелося обпертися на одnogрупницю, бо сама вона йти не могла. Так удвох вони й вийшли з кімнати.

— Тобі треба в шпиталь, — промовила Аеніль.

— Ні, ти що... Поєдинки заборонені, мене можуть вигнати... У жодному разі, — з жахом промовила Еліна. — Я піду до своєї кімнати.

— Ти на ногах не тримаєшся...

— Тримаюся.

Аеніль не стала сперечатися. Коридор був пустий, але Еліна стурбовано роззиралася навсібіч, чим утруднювала допомогу Аеніль.

— У чому справа?

— Не можна, щоб нас бачили разом, — пробурмотіла винувато Еліна.

— Яка різниця?

— Є різниця, — різко сказала Еліна і відсторонила руки Аеніль, намагаючись йти сама. Проте після двох кроків була змушена обпертися об стіну.

— Ну добре, коли підійдемо до вітальні, підеш уперед сама. Зараз уже пізно, тут ніде нас ніхто не побачить.

— Добре... Тільки зайдеш не одразу після мене, а пізніше. — Еліна дозволила Аеніль знову допомогти їй йти далі.

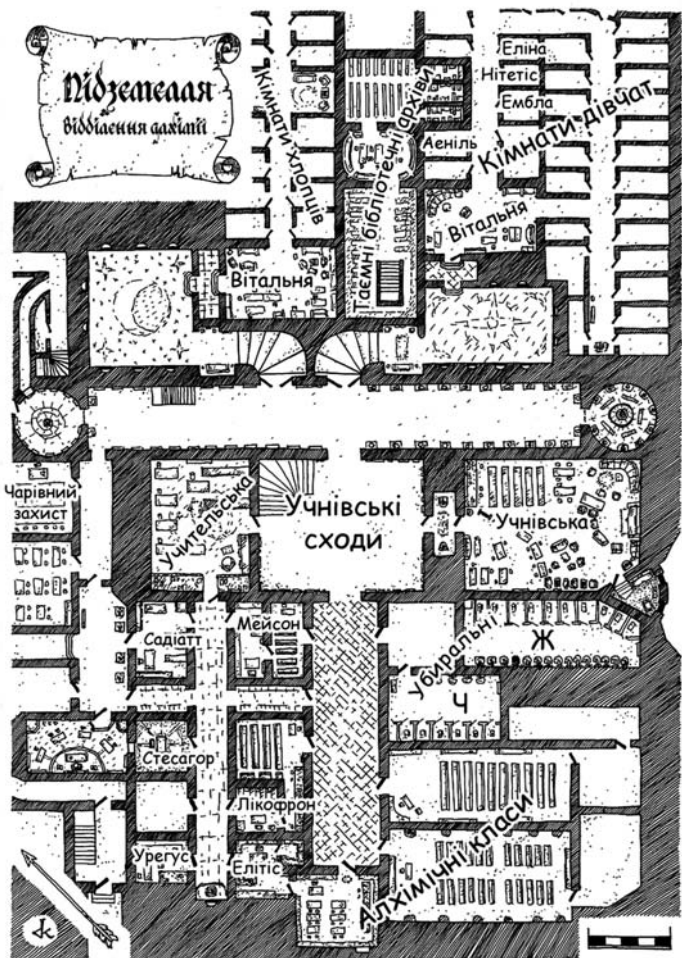
Вони, докладаючи неймовірних зусиль, спустилися по сходах, де й справді нікого не зустріли. Лише якийсь незнайомий учень пробіг у віддаленому коридорі. Навряд чи він їх побачив.

Неподалік від входу до вітальні Еліна відсторонила руки Аеніль і пішла далі сама. Їй доводилося обпиратися об стіну коридору, аби не впасти. Аеніль сіла на сходах, щоб почекати, як обіцяла. Вона почула, як відрилися і закрилися двері дівчачої вітальні алхіміків.

Дівчинка сиділа і дивилася на порожні холодні сходи. Її погляд нічого не виражав. Надзвичайно багато сталося за цей день. Вона була надто стомленою, аби відчувати щось, крім фізичного болю від синців. Дівчині хотілося лягти прямо тут, на мармурових сходах, і заснути. І проспати увесь час навчання в Академії, прокинутися лише по її закінченню, щоби полишити ці жахливі стіни назавжди. Однак вона

Розклад чергується: спершу уроки «першого тижня»,
потім «другого», а потім знову «першого» і т.д.

день/ урок	Другий тиждень			
	Відділення алхімії			
	<i>Перша група</i>	<i>Друга група</i>	<i>Третя група</i>	
Понеділок	1	Алхімія (п) майстер Евагор Елітіс	Алхімія (п) майстриня Аделіна Лікофрон	Чарівні створіння в алхімії (п) майстриня Симоніда Садіатт
	2	Чарівні створіння (т), магістерка Марія Торос		
	3	Алхімія (т) майстриня Аделіна Лікофрон		
Вівторок	1	Іноземна мова (на вибір) (п)		
	2	Чарівні створіння в алхімії (п), майстриня Симоніда Садіатт	Алхімія (п) майстриня Аделіна Лікофрон	Алхімічні речовини (п) магістерка Агаріста Гарпаг-Гігая
	3	Алхімічні речовини (п) магістерка Агаріста Гарпаг-Гігая	Чарівні створіння в алхімії (п) майстриня Симоніда Садіатт	Алхімія (п) майстриня Аделіна Лікофрон
Середа	1	Спецкурс: (п) магістерка Ірене Урегус	Алхімічні речовини (п) магістерка Агаріста Гарпаг-Гігая	Чарівний захист (п) майстер Теосогіус Теїр
	2	Теорія алхімії (п) магістр Діадром Псамметіх	Чарівний захист (п) майстер Теосогіус Теїр	Алхімія (п) майстриня Аделіна Лікофрон
	3	Чарівний захист (п) майстер Теосогіус Теїр		
Четвер	1	Історія Академії (т) майстриня Нйорун Біюдовільд		
	2	Алхімія (п) майстер Евагор Елітіс	Алхімія (п) майстриня Аделіна Лікофрон	Теорія і практика Гри (п) майстер Йован ван Бейсінга
	3	Теорія алхімії (т) магістр Діадром Псамметіх		
П'ятниця	1	Мистецтво Ери (т) магістр Тома Елізео		
	2	Народи Ери (т) майстер Арт Лагерд		
	3	Мистецтво (на вибір) (п), майстер Фтії Фраорт (живопис), майстриня Еліза Ежені Іветт (музика) та інші		

План підземель відділення алхімії

ЗМІСТ

<i>Розділ 1: Завіса Тіней</i>	<i>3</i>
<i>Розділ 2: Алхіміки</i>	<i>27</i>
<i>Розділ 3: Іно</i>	<i>55</i>
<i>Розділ 4: За завісою.</i>	<i>81</i>
<i>Розділ 5: Фортепіано</i>	<i>109</i>
<i>Розділ 6: Містерія підземелля</i>	<i>129</i>
<i>Розділ 7: Поєдинок.</i>	<i>153</i>
<i>Розділ 8: І вдень, і ввечері не будеш ти в безпеці.... .</i>	<i>177</i>
<i>Розділ 9: Присуд Синедріону</i>	<i>201</i>
<i>Розділ 10: Втрати</i>	<i>228</i>
<i>Розділ 11: Бенкет у час скорботний</i>	<i>254</i>
<i>Розділ 12: Симфонія.</i>	<i>276</i>

**Хочете дізнатися більше
про Ерійську академію чарів?**

Завітайте на сайт: www.academia.pp.ua

Запитайте автора про дівчинку Аеніль та її друзів,
надіславши листа на адресу:
dmytro.f.kuzmenko@gmail.com

Багато цікавих книг ви можете знайти на сайті
видавництва «Навчальна книга – Богдан»:
www.bohdan-books.com

Літературно-художнє видання

Серію «Українська фантастика» засновано 2011 року

КУЗЬМЕНКО Дмитро Федорович

АЕНІЛЬ

Роман

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ольга Радчук*

Ілюстрації *Дмитра Кузьменка*

Обкладинка *Олега Кіналя*

Комп'ютерна верстка *Ірини Демків*

Підписано до друку 20.12.2011. Формат 70×100/32.

Папір друкарський. Гарнітура Galleon. Умовн. друк. арк. 12,35.

Умовн. фарбо-відб. 12,35.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців

ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34А,
м. Тернопіль, 46002

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48; 52-19-66
office@bohhdan-books.com, www.bohhdan-books.com

Кузьменко Дмитро

К 89 Аеніль : Роман / Д. Кузьменко. — Тернопіль : Богдан,
2012. — 304 с. — (Серія «Українська фантастика»).

ISBN 978-966-10-2311-5 (серія)

ISBN 978-966-10-2002-2

УДК 84(4Укр)

ББК 82-312.9

ISBN 9789661020022

9 789661 020022